वा० रा०

119/911

भिरिति ॥ आनुपूर्व्याज्ज्येष्ठपुत्रत्वप्रयुक्तानुक्रमात् ॥ २०॥

नन्वेषागुहा नब ठवतः साध्येत्याशं क्याह ॥ यामिति ॥ यामिमां गुहां धात्रीं रक्षिकां मन्यसे नेयंरक्षिकेतिशेषः ॥ कुतस्तत्राह ॥ यदेतद्विलं क्रक्षबिलं निर्भयमितितारात्श्रुतं ॥ एत त् एतद्विषयविदारणं लक्ष्मणबाणानामीषत्कार्य ईषत्करं खलभाव आर्षः ॥ १३ ॥ पुरा पूर्व मायया भूतलां तिर्मितेतत्पुरवर्तिमयवधार्थअशिनं तत्यदेशभुवि क्षिपता इंद्रेण स्व स्पमेवकतं मयवधमात्रंकतं नतुपुरंभग्नं ॥ लक्ष्मणस्त्र निशितेर्वाणैरेतत्पुरमपि पत्रपुटमिवभिद्यात् ॥ १४ ॥ कुतस्तत्राह ॥ लक्ष्मणस्येति ॥ तद्विधाइत्यस्यविवरणं बज्जाशनीत्या दि ॥ बज्जमिद्रकरस्थं ॥ अशिनमेधस्थः ॥ यद्वा तद्विधाः वालिहं तृबाणसदशाः ॥ १ ५॥ यदैवात्रविले त्वमवस्थानमासिष्यसि प्राप्यसि तदैवसर्वेहरयः कृतनिश्वयास्तांत्यक्ष्यं

याचेमांमन्यसेधात्रीमेतद्वलिमितिश्रुतं ॥ एतछक्ष्मणबाणानामीषकार्यविदारणं॥ १३॥ खल्पंहिरुतिमेंद्रेणिक्षपतात्वशिंनपुरा॥ लक्ष्मणोनिशितैर्बाणेभिद्यात्पत्रपुट्यथा॥ १४॥ लक्ष्मणस्यचनाराचाबहवःसंतितिद्वधाः॥ वजाशिनसमस्पर्शागिरीणामपिदार काः॥ १५॥ अवस्थानंयदैवत्वमासिष्यसिपरंतप॥ तदेवहरयःसर्वेत्यक्ष्यंतिरुतिनश्चयाः॥ १६॥ स्मरंतःपुत्रदाराणांनित्योद्दिमाबु भुक्षिताः॥ खेदितादुःखशय्याभिस्वांकरिष्यंतिष्ठप्तः॥ १५॥ सत्वंहीनःसुद्धद्भिश्चहितकामेश्रवंधिभः॥ त्रणादिपशोद्दिमःस्पंदमा नाद्भविष्यसि॥ १८॥ अत्युग्रवेगानिशिताघोरालक्ष्मणसायकाः॥ अपादतंजिघांसंतोमहावेगादुरासदाः॥ १९॥ अस्माभिस्तुगतं

सार्धिविनीतवदुपस्थितं॥ आनुपूर्व्यातुसुग्रीवोराज्येत्वांस्यापियष्यित॥ २०॥ ति॥ १६॥ नित्योद्दिग्राः रामलक्ष्मणसुग्रीवेभ्योदुसुिक्षताः पुत्रदारादि जसुर्वभोगेच्छवः॥ त्वयादुःखशय्याभिर्दुःखस्थित्यादिभिः खेदिताःसंतस्त्वां पृष्ठतःकरिष्यंति सर्वथात्यक्ष्यंत्येवेत्वर्थः॥ १०॥ स्पंदमानान्तृणादिपलघुरितिशेषः॥ अतएव मृशोद्दिग्रोभविष्यसि॥ यद्दा तादशतृणात्तंदृष्ट्वा भृशोद्दिग्रोरामाद्यागमनशंकयेतिभावः॥ १८॥ अतोऽत्युचवेगानिशिताघोरालक्ष्मणसायकाः अपादत्तं व्युत्थितं त्वां जिघांसं वोभवेयुः॥ सर्वत्रात्र लक्ष्मणनामयहणं तस्य कूरस्वभावत्वात्॥ ईदशानां रामालक्ष्यत्वाच्च ॥ १९॥ एवं वास्तवं भयं प्रदश्यं सुगीवसमाश्रयणमेवहितमित्याह ॥ अस्मा

कि॰कां॰

11991